

ROMÂNIA
TRIBUNALUL
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1/2011

DOSAR NR. 1/2011

Ședința publică din data de 1 octombrie 2011

Completul constituit din:

PREȘEDINTE - V. Bartala - judecător
GREFIER - M. Bartala

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra cererii formulate în baza Legii contenciosului administrativ și fiscal de reclamanta SC [redacted] în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI [redacted] și DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE [redacted], având ca obiect „anulare act administrativ „

La apelul nominal făcut în ședința publică la pronunțare se constată lipsa părților.
Procedura fără citarea părților.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier după care:

Dezbaterile asupra cauzei de față au avut loc în ședința publică din data de 5 octombrie 2011 în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța din lipsă de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea cauzei pentru data de [redacted] apoi pentru data de azi, [redacted] 2011.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față constată că prin cererea înregistrată inițial pe rolul Tribunalului [redacted] la data de [redacted] sub dosar nr. [redacted] reclamanta SC [redacted] a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului [redacted], anularea pct.2 al Deciziei nr. [redacted] cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a arătat că decizia contestată este netemeinică și nelegală.

În drept s-au invocat dispozițiile Legii nr.554/2004.

În apărare, pârâta a depus la dosarul cauzei întâmpinare prin care a solicitat instanței să respingă cererea de chemare în judecată și să mențină actele contestate ca fiind temeinice și legale.

Prin Sentința civilă nr. [redacted] a Tribunalului [redacted] s-a respins cererea formulată de reclamanta SC [redacted] în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului [redacted].

Pentru a pronunța hotărârea mai sus menționată Tribunalul [redacted] a reținut următoarele:

În sarcina reclamantei organele fiscale au stabilit obligația de plată a sumei de [redacted] lei, reprezentând accize stabilite suplimentar pentru perioada 01.01.2008 – 30.09.2008 și accesorii aferente în valoare de [redacted] lei stabilite pe perioada 26.02.2008 – 19.08.2009.

Contestația reclamantei a fost admisă parțial prin Decizia nr. [redacted], reținându-se că pentru perioada 01.01.2008 – 30.04.2008 (fila 16 Vol. I din dosar), s-au aplicat retroactiv reclamantei prevederile HG nr.1579/2007.

S-a arătat că pentru această perioadă reclamanta nu datorează acciza stabilită suplimentar în valoare de [redacted] și nici majorările de întârziere aferente în valoare de [redacted] (fila 19).

Reclamanta contestă că ar datora accizele stabilite suplimentar în sumă de [redacted] aferente perioadei 01.05.2008 – 30.09.2008, precum și majorările de întârziere aferente de [redacted].

Instanța a reținut că, urmare a intrării în vigoare a HG nr.1579/2007, reclamanta avea obligația de a obține până la data de 30.04.2008 încadrarea pe poziții și coduri tarifare a produselor obținute și comercializate.

În temeiul acestui act normativ, reclamanta a depus documentația în vederea încadrării pe poziții și coduri tarifare abia la data de 07.07.2008, așa cum rezultă din adresa nr. _____ înregistrată la Autoritatea Națională a Vămirilor din România sub nr. _____, așadar ulterior datei de 30.04.2008.

Din analiza Situațiilor informative „Anexa 16.2” rezultă că abia ulterior lunii septembrie 2008 reclamanta a schimbat rețetele de fabricație, astfel încât procentul de alcool provenit din distilare a devenit inferior procentului de alcool provenit din fermentație, iar din probele prelevate la data de _____ le inspectorii fiscali din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale _____ reiese că probele care au făcut obiectul certificatelor de analiză nr.610/1 și nr.610/2 denumite produse intermediare „_____” și „_____” cu aromă de chimion 22%” sunt băuturi alcoolice iar produsele se clasifică la poziția tarifară de 2208 90 69 dacă este prezentat în recipiente cu un conținut de maximum 2 litri și la poziția tarifară 2208 90 78 dacă este prezentat în recipiente cu un conținut de peste 2 litri (a se vedea și adresa nr. _____ emisă de Direcția Tehnici de Vămuire și Tarif Vamal).

Încadrarea a fost făcută avându-se în vedere rețetele de fabricație anterioare lunii septembrie 2008, deci anterior schimbării acestora.

Este evident că modificările rețetelor de fabricație și specificațiilor tehnice pot avea influență asupra procentului de alcool provenit din distilare, care determină încadrarea pe poziții tarifare.

Având în vedere că documentația în vederea încadrării pe poziții și coduri tarifare a fost depusă de reclamantă la Autoritatea Națională a Vămirilor din _____ adresată la data de _____ cu depășirea datei de 30.04.2008, instanța a reținut că la data prelevării probelor, _____ și a analizării codului pentru care se aplică acciza, organele vamale în mod legal au calculat accize în valoare de _____ lei aferente perioadei 01.05.2008 – 30.09.2008, fiind vorba, așa cum rezultă din probele prelevate, de produse spirtoase ce se încadrează în codul NC 2208 pentru care se aplică acciza de 750 euro/hl alcool pur și nu produse intermediare pentru care acciza este de 51,08 euro/hl alcool pe produs.

Față de data de 07.07.2008, la care reclamanta a depus la Autoritatea Națională a Vămirilor documentele în vederea obținerii certificării tarifare a produselor obținute nu a fost reținută susținerea reclamantei în sensul că organele vamale ar fi cunoscut noile rețete de fabricație.

În plus, acestea au fost înlocuite de reclamantă în luna septembrie 2009, prin adresa nr. _____ înregistrată de reclamantă la Autoritatea Națională a Vămirilor sub _____.

Doar în această documentație depusă ulterior perioadei pentru care în sarcina reclamantei au fost stabilite accize suplimentare, procentul de alcool etilic rezultat la distilare este inferior procentului de alcool rezultat din fermentație.

Încadrarea tarifară se face în funcție de documentația depusă de agentul economic, astfel încât culpa pentru depunerea cu întârziere a acesteia, care a determinat menținerea într-o poziție tarifară eronată îi aparține, la fel și răspunderea.

Calcularea accizelor suplimentare s-a făcut în temeiul codului fiscal, fiind irelevant că H.G. nr.1579/28.12.2007 și H.G. nr.1618/04.12.2008 nu impun o atare recalculare.

Majorările de întârziere au fost calculate, într-o atare situație, în mod corect, conform art.119 și 120 din OUG nr.92/2003 rep., de către organul de control în cadrul Deciziei de impunere _____.

Având în vedere argumentele menționate, instanța a respins cererea.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs reclamanta SC _____ care a invocat dispozițiile art.304 al.7, al.8, al.9 și art.304/1 Cod procedură civilă. Recurenta a susținut că hotărârea atacată cuprinde motive străine de natura pricinii, că instanța a interpretat greșit actul juridic dedus judecății, schimbând înțelesul lămurit și vădit neîndoielnic al acestuia, astfel că hotărârea pronunțată este lipsită de temei legal ca urmare a unei aplicări greșite a legii.

În opinia recurentei, prima instanța a preluat în motivarea hotărârii aspectele prezentate de reclamantă în cererea introductivă și cele prezentate de pârâta în întâmpinare, fără ca acestea să fie analizate.

Pe fondul cauzei, recurenta a arătat că a făcut dovada că a depus înainte de 31.01.2009, respectiv 07.07.2008 întreaga documentație pentru obținerea încadrării tarifare. Pe baza acesteia a fost emisă adresa nr. 15124/03.2009 în partea ANV prin care s-a confirmat încadrarea tarifară de "produse intermediare" pentru producția realizată de societatea recurentă în tot cursul anului 2008, inclusiv pentru perioada 01.05-30.09.2008. Față de această opinie exprimată de ANV, recurenta își manifestă dezaprobarea modului în care s-a realizat controlul în cadrul căruia o autoritate aflată în subordinea ANV, după un interval de timp de peste un an de la data încadrării tarifare, a apreciat fără niciun temei legal că pentru perioada de referință s-ar aplica o altă încadrare tarifară.

De asemenea, recurenta a criticat faptul că nici organul de control, nici intimata și nici prima instanță nu ar fi argumentat în drept poziția adoptată în privința schimbării încadrării tarifare în perioada anterior amintită, pe baza procentului de peste 50% alcool provenit din distilare, folosit în rețetele de fabricație.

S-a făcut referire și la dispozițiile Regulamentului CE nr.110/2008 care definește băuturile spirtoase în 46 de categorii și din cuprinsul cărora, recurenta a reținut că genul de băuturi obținute dintr-un amestec de alcool etilic provenit din distilare cu alcool etilic provenit din fermentare, în orice proporție și care au o concentrație alcoolică mai mică de 22% în volum, nu sunt considerate băuturi spirtoase.

Intimata DGFP a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului întrucât instanța de fond a fi reținut în mod corect că, deși reclamanta avea obligația de a obține până la data de 30.04.2008, încadrarea pe poziții și coduri tarifare a produselor obținute și comercializate, în temeiul HG nr.1597/2007, aceasta a depus documentația abia la data de 07.07.2008, astfel cum rezultă din adresa nr. 15124/03.2009 înregistrată la ANV, adică ulterior datei de 30.04.2008.

Intimata și-a exprimat acordul cu privire la fiecare considerent reținut de prima instanță și a combătut argumentele prezentate de reclamantă în fața instanței de fond.

În cursul judecării recursului, prin notele de ședință de la filele 22-27, recurenta a invocat excepția de nelegalitate, precizându-se în ședința publică din data de 21.09.2010 că obiect al acestei excepții îl constituie Decizia nr. 15124/03.2009 emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale și Decizia nr. 15124/03.2009 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice.

Instanța de recurs a pus în vedere recurentei să precizeze motivele în fapt și în drept ale excepțiilor de nelegalitate invocate.

Cu privire la Decizia de impunere nr. 15124/03.2009 emisă de DRAOV Brașov, s-a arătat că prin aceasta s-a procedat la schimbarea încadrării tarifare a produselor intermediare, produse și comercializate în perioada 01.01.2008-30.09.2008 și s-a stabilit o creanță fiscal suplimentară.

Recurenta nu a fost de acord cu niciunul dintre temeiurile în drept indicate în conținutul deciziei de impunere criticând aplicarea tuturor acestor dispoziții legale, Totodată, s-a invocat și necompetența materială a organului fiscal emitent. De asemenea, un alt motiv al excepției de nelegalitate a fost acela că autoritatea emitentă nu ar fi respectat dispozițiile HG nr.44/2004 pct.67 al 5, respectiv nu a încunoștințat Comisia de autorizare ci a emis decizia de impunere. Cel de-al patrulea motiv al excepției a fost determinat de încălcarea principiului neretroactivității legii.

Cu privire la nelegalitatea Deciziei nr. 15124/03.2009 emisă de DGFP în soluționarea contestației împotriva deciziei de impunere anterior amintită, au fost invocate următoarele motive ale excepției:

Atâta timp cât cele două decizii au fost emise ulterior intrării în vigoare a HG nr.1618/2008, prevederile acestui act normativ erau obligatorii pentru organul fiscal.

A fost reluat motivul privitor la necompetența materială a organului fiscal emitent al deciziei de impunere.

S-a mai susținut că HG nr.1579/2007 este un act normativ cu forță inferioară Legii nr.571/2003 care definește produsele intermediare, precum și față de norma europeană în materie reprezentată de Regulamentul Comisiei nr.1031/19.09.2008.

Nelegalitatea a mai fost invocată și în raport de adresa ANV nr. 15124/03.2009

Urmare a excepției de nelegalitate a deciziei de impunere, instanța de recurs a introdus în cauză emitentul acestui act administrativ fiscal.

Prin încheierea de ședință din data de ...), instanța de recurs a respins excepția lipsei calității procesuale pasive a intimatei Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale / invocată de recurentă.

Aceste excepții au fost unite cu fondul cauzei.

Prin Decizia ... a Curții de Apel s-a admis recursul formulat de reclamanta SC ... împotriva Sentinței civile ... pronunțată de Tribunalul ...-Secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. ..., pe care a casat-o și a trimis cauza spre rejudecare aceleiași instanțe, Tribunalul ...

În considerentele deciziei astfel pronunțată s-au reținut următoarele:

Prin cererea introductivă, reclamanta SC ... a solicitat, în contradictoriu cu pârâta DGFP ... v, anularea în tot a punctului 2 din Decizia nr. ... privind soluționarea contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr. ... și a Raportului de Inspecție fiscal cu același număr emise de DRAOV ...

La pct.2 din acest act administrativ fiscal s-a dispus respingerea ca neîntemeiată a contestației pentru suma totală de 34 ... reprezentând ... (accize stabilite suplimentar de plată) și ... (majorări de întârziere aferente accizelor în valoare de ...).

Potrivit art.205 și urm. din Codul de procedură fiscală, împotriva deciziei de impunere se poate formula contestație în sistemul căilor administrative de atac, iar decizia de soluționare a contestației poate fi atacată la instanța de contencios administrativ. Dispozițiile legale mai sus amintite conduc la concluzia ca vor fi supuse controlului de temeinicie și legalitate, cu ocazia sesizării instanței de contencios administrativ, atât decizia de soluționare a contestației, cât și cea de impunere, neputându-se proceda la analiza lor separată. De altfel, emitentul deciziei de impunere trebuie citat și din considerente de opozabilitate, în măsura în care acțiunea în contencios administrativ ar fi admisă cu consecința admiterii contestației și a anulării totale sau parțiale a deciziei de impunere.

De altfel, în prezenta cauză, reclamanta a înțeles să suplinească deficiența modului în care a acționat în instanță organul de soluționare a contestației, prin invocarea în recurs a excepției de nelegalitate a deciziei de impunere. Această excepție a fost invocată pentru prima dată în fața instanței de recurs, iar din analiza considerentelor sentinței civile atacate, se constată că temeinicia și legalitatea deciziei de impunere nu au fost analizate de prima instanță. Obiectul analizei oricărei acțiuni în contencios administrativ împotriva unei decizii emise de un organ fiscal în soluționarea pe fond a unei contestații împotriva unei decizii de impunere, îl constituie chiar respectiva decizie de impunere, pentru a se putea stabili dacă organul de soluționare a contestației a procedat în mod corect la admiterea sau respingerea pe fond a respectivei contestații.

În cauza de față o astfel de analiză lipsește, nefiind citat nici organul emitent al deciziei de impunere. Totodată, în măsura în care a fost formulată excepția de nelegalitate a deciziei de impunere, aceasta nu poate fi analizată pentru prima dată de către instanța de recurs, întrucât părțile ar fi lipsite de un grad de jurisdicție, fiind obligatorie analiza acestei decizii de impunere la soluționarea cauzei.

În consecință, modul de soluționare a cauzei în primă instanță echivalează cu lipsa soluționării pe fond ceea ce atrage casarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare.

Instanța de fond, în rejudecare, se va pronunța și asupra excepțiilor de nelegalitate, stabilind și cadrul procesual necesar unei analize atât a deciziei de soluționare a contestației cât și a deciziei de impunere.

Pentru toate aceste considerente, Curtea, în baza art.312 al 5 Cod procedură civilă, a admis recursul formulat, a casat hotărârea atacată și a trimis cauza spre rejudecare aceleiași instanțe, urmând ca instanța de fond, cu ocazia rejudecării, să aibă în vedere și motivele de recurs precum și apărărilor formulate prin întâmpinare în calea de atac.

Trimisă în rejudecare cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului ... sub dosar nr. ...

Rejudecând după casare, având în vedere îndrumările instanței superioare și procedând la analizarea ansamblului probatoriului administrat în cauză, instanța reține următoarele:

Societatea reclamantă a precizat cererea de chemare în judecată cu privire la actele contestate arată că acestea sunt Decizia nr. [redacted] Decizia de impunere nr. [redacted] și Raportul de inspecție fiscală nr. [redacted] precum și că pârâtele în cauză sunt Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului [redacted] și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale.

În acest sens, reclamanta a formulat precizarea aflată la fila 18 vol.I.

Analizând excepțiile de nelegalitate invocate în recurs (f.22-27) precum și excepția de nelegalitate a RIF nr. [redacted] astfel cum se arată în notele scrise aflate la fila 91 vol.II, instanța reține potrivit art. 4 al.1 din Legea nr.554/2004 legalitatea unui act administrativ unilateral cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, sesizează, prin încheiere motivată, instanța de contencios administrativ competentă și suspendă cauza; încheierea de sesizare a instanței de contencios administrativ nu este supusă niciunei căi de atac, iar încheierea prin care se respinge cererea de sesizare poate fi atacată odată cu fondul. Suspendarea cauzei nu se dispune în ipoteza în care instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de nelegalitate este instanța de contencios administrativ competentă să o soluționeze și nici atunci când excepția de nelegalitate a fost invocată în cauze penale.

Așadar, pentru ca excepția de nelegalitate să fie admisibilă, este necesar ca de actul administrativ cu privire la care se invocă excepția să depindă soluția ce se va da în litigiu, pe fond. Or, în prezenta cauză, obiectul litigiului, pe fond, este reprezentat tocmai de actele a căror excepție de nelegalitate s-a invocat de către reclamantă. Cu alte cuvinte, reclamanta solicită, pe de o parte, anularea pe fond a Deciziei de impunere nr. [redacted], a Raportului de inspecție fiscală nr. [redacted] și a Deciziei nr. [redacted], iar, pe de altă parte, invocă excepția de nelegalitate a aceluiași acte. Atâta vreme cât reclamanta are deschisă calea acțiunii în anulare a unor acte administrative, aceleași acte nu pot fi analizate și pe calea excepției de nelegalitate, concomitent. De altfel, pentru reclamantă, ar fi și lipsită de finalitate soluționarea cauzei pe excepția de nelegalitate având în vedere consecințele admiterii unei astfel de excepții, respectiv aceea a neluării în considerare a actelor în privința cărora a fost admisă excepția de nelegalitate strict în litigiul în care s-a invocat excepția, acte care însă ar continua să existe și să-și producă efectele în afara litigiului de față.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 4 din Legea nr.554/2004, vor fi respinse excepțiile de nelegalitate invocate. Aspectele vizate de reclamantă prin cele două excepții pot fi avute în vedere la soluționarea cauzei pe fond.

Referitor la fondul cauzei, se constată că la data de 15.03.2009 inspectorii din cadrul pârâtei Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale [redacted] au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. [redacted] constatându-se cu ocazia controlului că reclamanta are de achitat o sumă în cuantum total de [redacted] lei cu titlu de obligații suplimentare.

Prin Decizia de impunere nr. [redacted] emisă de pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale [redacted] s-au stabilit, în sarcina reclamantei, obligații suplimentare de plată în sumă totală de [redacted].

Reclamanta a formulat contestație împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. [redacted] și Deciziei de impunere nr. [redacted] înregistrată la pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului [redacted].

Prin Decizia nr. [redacted] emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului [redacted] a fost desființată parțial Decizia de impunere nr. [redacted] pentru suma totală de [redacted] lei și s-a respins ca neîntemeiată contestația formulată pentru suma totală de [redacted] compusă din [redacted] reprezentând accize stabilite suplimentar de plată și [redacted] reprezentând majorări de întârziere aferente.

Prin prezenta cerere de chemare în judecată reclamanta solicită anularea actelor identificate potrivit precizării de acțiune aflată la fila 18 vol.I, în ceea ce privește suma de [redacted] compusă

din din reprezentând accize stabilite suplimentar de plată și reprezentând majorări de întârziere aferente.

În conformitate cu dispozițiile art.162, art.172 și art.173 din Legea nr.571/2003 produsele intermediare și alcoolul etilic sunt produse accizabile.

În categoria produse intermediare intră produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum dar nu depășește 22% în volum și care se încadrează la codurile NC 2204,2205 și 2206, iar în categoria alcool etilic se încadrează toate produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum și care se încadrează la codurile NC 2207 și 2208 precum și produsele care au o concentrație alcoolică ce depășește 22% în volum și care sunt cuprinse la codurile NC 2204, 2205 și 2206.

Produsele ce fac obiectul certificatelor de analiză „...”, denumite produse intermediare „...” și „... cu aromă de chimion 22%”, au fost încadrate de către organul de control în categoria băuturilor spirtoase, considerându-se față de rețetele de fabricație, fișele de magazie pentru materia primă alcool etilic precum și situațiile informative „Anexa 16.2 din care rezultă că procentul de alcool provenit din distilare este superior procentului de alcool provenit din fermentație că se impune schimbarea clasificării tarifare de la produse intermediare la băuturi spirtoase.

În consecință organul de control a calculat accize în valoare de ... aferente perioadei 1.05.2008-30.09.2008, precum și majorări de întârziere în cuantum de ... a emis decizia de impunere contestată cu respectarea competenței materiale.

Nefondat susține societatea reclamantă că dispozițiile art.172 alin.2 din Legea nr.571/2003 au fost aplicate de organul de control în mod trunchiat și discreționar deoarece produsele obținute și comercializate, asupra cărora accizele au fost stabilite suplimentar, au avut în compoziție peste 50% alcool provenit din distilare.

Potrivit pct.3 lit.b din Regulile Generale de Interpretarea Sistemului Armonizat stabilite de Legea nr.98/1996 produsele amestecate sunt încadrate după materia care le conferă caracterul esențial, atunci când este posibilă efectuarea acestei determinări.

Utilizarea eronată a sintagmei „băuturi intermediare” și nu „produse intermediare” nu schimbă încadrarea legală a actului de control și nici nu are consecințe asupra măsurii stabilite prin acest act.

Referitor la susținerile reclamantei privind incidența prevederilor pct.67 din HG nr.1618/4.12.2008 se reține că ... avea obligația obținerii de la autoritatea competentă a clasificării tarifare a produselor finite accizabile fabricate până la data de 30.04.2008 conform dispozițiilor pct.66 din HG nr.1579/28.12.2007. Ori, reclamanta a depus, în temeiul prevederilor HG nr.1579/2007, documentația în vederea obținerii clasificării tarifare a produselor obținute ulterior datei de 30.04.2008, respectiv la data de 7.07.2008, anterior intrării în vigoare a HG nr.1618/4.12.2008.

Încadrarea tarifară a opt din produse în categoria produselor accizabile cu codul I – produse intermediare -, astfel cum rezultă din adresa nr. ... presupune produse ambalate în recipiente cu un conținut de maxim 2 l și respectiv cu un conținut de peste 2l.

Susținerile reclamantei în sensul că s-a stabilit că produsele fabricate în cursul întregului an 2008 se încadrează în categoria tarifară de „produse intermediare” nu pot fi primite avându-se în vedere că adresa ANV nr ... așa cum am arătat deja, presupune un anume volum al recipientelor în care sunt ambalate produsele, iar încadrarea nu se efectuează pentru produsele obținute anterior atât cererii formulate de însuși societatea reclamantă cât și momentului obținerii încadrării.

Regulamentul Comisiei nr.1031/2008 a intrat în vigoare ulterior perioadei analizate de către organul de control prin raportul de inspecție fiscală.

Pentru considerentele de fapt și de drept expuse instanța va respinge ca neîntemeiată acțiunea formulată și precizată de reclamanta SC ... în contradictoriu cu pârătele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului ... și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge excepțiile de nelegalitate invocate de reclamanta SC

Respinge acțiunea formulată și precizată de reclamanta SC SRL cu sediul în loc. com. jud. în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului cu sediul în jud. și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale cu sediul în

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică azi

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Red. D.

Dact.

- ex. 5 -

ph. ecuf

Scena 508/2009